varustuse- ja reoveekanalisatsiooni seadete ehitamise kohta Tartu linnas (RT 30 — 1930) sisaldab peamiselt eeskirju vesivarustus-seadete ehitamisest, kuna veeandmisele veevärgist on pühendatud ainult vähesed eeskirjad. See sundmäärus suutis veevärgi algaastail küll kõiki küsimusi lahendada, kuid veevõrgu laienemisega on muutunud üha teravamaks tarve uue sundmääruse järele, milles oleksid üksikasjaliselt määrustatud linna veevärgist antava vee kohta käivad tingimused ja nõuded. Selle lünga täitmist taotlebki uus sundmääruse kava. Uus sundmääruse kava sisaldab järgmisi tähtsamaid põhimõtteid:

Tartu linna veevärk annab vett kõigile linna veevõrgu piirkonnas asetsevaile kinnisvaradele, millest järeldub, et veevärk ei asu vahekordadesse kinnisvarade üürnike ega rentnikega.

Magistraaltorustiku, ühendustorude ja veemõõtjate kohaleasetamise ainuõigus kuulub linna veevärgile.

Uuel kujul on lahendatud ka linna veevõrgu laiendamine. On asutud seisukohale, et linna veevõrku laiendatakse vastavalt veevärgi kinnitatud üldplaanile ja peamiselt veevärgi ja linna oma summadega, mitte aga majaomanikelt saadud laenudega. Senine majaomanikelt saadud laenuga veevõrgu pikendamine pole andnud soovitud tulemusi, sest majaomanikelt saadud laen on osutunud liiga väikeseks, mistõttu linnal on tulnud katta suurem osa kulusid, ja kõik majaomanikud pole andnud linnale laenu; sundida neid laenu andma aga ei saa, kuna selleks puudub seaduslik alus.

Linnavalitsusel on veevärgi juhatuse ettepanekul õigus määrata kindlaks teatavad standard-veemõõtjate tüübid ja lubada neid üles panna Tartu linna veevõrgu piirkonnas. Samuti on linnavalitsusel õigus keelata üles seada teatavasüsteemilisi veemõõtjaid, millised kasutamisel on näidanud, et nad korratult töötavad.

Lõpuks on uude sundmäärusse võetud veevarguse mõiste. Nimelt loetakse varguseks linna veevärgist vee võtmine salaja või avalikult, omastamise sihiga, veemõõtjata või olgugi veemõõtja kaudu, kuid kui kistakse lahti plommid või võetakse ette omavolilisi katseid veemõõtja juures, et selle seisu muuta oma kasuks, ja süüdlased võetakse Kriminaalseadustikus ettenähtud korras vastutusele.

Aruande-aastal muretseti linna veevärgile 2 üldveemõõtjat, mis pannakse üles pumbamajja. Nende kohaleseadmise järele on võimalik kindlaks teha, kuipalju kasutatakse Tartu linna veevõrgu piirkonnas üldse vett. Senini oli võimalik kindlaks määrata ainult tarvitatud maksuline veehulk. Tänavakastmiseks tarvitatud vesi veemõõtjast teatavasti ennemini läbi ei läinud ja selle koguhulk oli ka senini teadmata.

Tartu IV, lk. 199